

ABVV-Metaal
2de Statutair Congres
C-MINE GENK
21/22.11 2013

RESOLUTIES

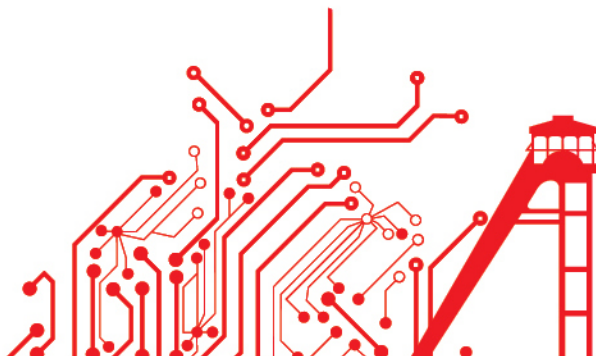
Actualiteitsresolutie: Loonkost

Het loonkostprobleem omkaderd

Wie vandaag ontkent dat we in België met een loonkostprobleem zitten, komt van Mars. Al wil dit niet zeggen dat de kostendiscussie enkel een discussie over de loonkost is: er zijn ook de energiekost en de grondstoffenkost. Het wil ook niet zeggen dat de competitiviteitsdiscussie enkel een kostenverhaal kan/mag zijn. Productinnovatie is een even belangrijke factor. Ook hier scoren onze bedrijven slecht.

Er is in eerste instantie een probleem met de Belgische loonkost in vergelijking met de ons omliggende landen, met name Duitsland, Nederland en Frankrijk. In crisistijd komt dit loonkostverschil nog sterker *in the picture*. België is een belangrijke onderaannemer voor de afgewerkte producten die in bovengenoemde landen worden geproduceerd. In de Belgische exportgerichte economie speelt bijgevolg dit verschil een belangrijke rol.

Momenteel besteden we evenwel meer aandacht aan de discussies over de echtheid van de cijfers, dan aan het probleem zelf. Het is als een stel brandweermannen dat discussieert over de klank van de sirene, terwijl iets verderop een uitslaande brand dringend moet worden geblust...

ABVV-Metaal • J. Jordaensstraat 17 - 1000 Brussel • Tel. 02/627.74.11 - Fax 02/627.74.90
E-mail: info@abvvmetaal.org • www.abvvmetaal.be

De cijferdans...

Sinds de Wet op het Concurrentievermogen van kracht werd (1995), maakt de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) tweejaarlijks haar huiswerk. Zij vergelijkt het loonverschil tussen België en onze buurlanden. Momenteel begroot zij het verschil op 5,2 procent. Dit cijfer houdt evenwel geen rekening met het verleden en geldt bovendien voor heel onze economische activiteit.

Dan hebben we het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO); dat stelt dat het verschil met onze buurlanden 16 procent bedraagt. Dit cijfer haalt het uit het rapport van de expertengroep die door de regering aan het werk werd gezet om zicht te krijgen op het Belgisch concurrentievermogen. De studie neemt daartoe 21 sectoren onder de loep. Het verslag van de expertengroep heeft de verdienste dat het de loonkostverschillen in een aantal subsectoren van de metaalindustrie berekend. Die bedragen geen 16 procent!

Ook Eurostat (het statistiekbureau van de EU) mengde zich in de cijferdans. Als volgens hen de loonkost in absolute termen voor België 100 bedraagt, is dit voor Frankrijk 89, voor Nederland 80 en voor Duitsland 86.

En ten slotte is er Agoria dat het loonkostenverschil in de metaalbouw berekende en uitkwam op een verschil van 10 procent met de ons omliggende landen.

In heel dit cijferdebat is de discussie over het voortbestaan van de automatische loonindexering (zowel interprofessioneel als in hoofde van Agoria) en over het overslaan van een indexsprong, ... een debat in de marge.

Het loonkostverschil ligt ook niet aan ons. Als vakbonden hebben we een lange traditie van verantwoord onderhandelen. De laatste akkoorden hebben we trouwens een correctiemechanisme aanvaard dat ervoor zorgde dat de loonnorm nooit werd overschreden.

En dan zijn er de loonsubsidies. Het ABVV splitst de cijfers in enerzijds de vermindering van de werkgeversbijdragen voor 4,8 miljard euro en anderzijds in de loonsubsidies voor 5,9 miljard euro.

De regering mikt met de loonsubsidies op een dubbel doel. Enerzijds wil zij de aanwerving van bijzondere doelgroepen vergemakkelijken, anderzijds wil zij fractioneel de loonlasten verlagen (bijv. via goedkopere ploegenarbeid, verminderde bedrijfsvoorheffing). De regering doet geen enkele structurele ingreep om de loonlast te verlichten.

Naast de cijferdiscussie wordt in het loonkostendebat ook geargumenteed met de notionele intrestaftrek, met de uitkering van dividenden aan de aandeelhouders, met de lage fiscaliteit,... Het gaat dan over globale cijfers voor de hele economie, behalve hier en daar een paar in het oog springende dossiers.

Wat vraagt ABVV-Metaal?

Als ABVV-Metaal vragen wij om de handen aan de ploeg te slaan en de loonkosten in België structureel te verlagen:

1. We moeten de verlammeende cijferdiscussie stoppen. De loonlastenverlaging heeft behoefte aan een objectieve arbitrage, maar daarop moeten we voorlopig niet wachten om in gang te schieten.
2. Het loonsubsidiebeleid van de regering moet dringend een onderscheid maken in zijn objectieven. Enerzijds is er de terechte vermindering van de bijdragen in functie van betere kansen voor bijzondere doelgroepen en anderzijds de directe ingrepen om de loonkost te verlagen, met de focus op deze laatste groep.
Bovendien moet een loonsubsidiebeleid prioritair gericht zijn op sectoren die blootgesteld zijn aan de buitenlandse concurrentie.
3. Het heeft geen zin om hier en daar in de marge loonlasten te verlagen. We hebben creatieve structurele ingrepen nodig. Enkele denkpistes:
  - Waar kunnen we de patronale bijdragen aan de Sociale Zekerheid lineair verlagen en compenseren uit de algemene middelen?
  - Kan de bijdrage voor kinderbijslag uit de algemene middelen worden gefinancierd?

- In hoeverre kunnen de indirecte belastingen en de milieubelastingen de bijdragen aan de Sociale Zekerheid compenseren in hun verlaging?
  - De strijd tegen de fraude opdrijven is prioritair en moet zowel qua onderzoeksmethoden als juridisch sterker worden onderbouwd.
4. Er moet een sectoraal monitoringsysteem komen dat de loonkostenverschillen met onze buurlanden opvolgt.
5. Binnen deze context:
- Moeten de werkgeversfederaties stoppen met hun aanvallen op de automatische indexering;
  - Moet de overheid stoppen met haar ingrepen op het loonoverleg.

